

Många klagar på rost i skarven mellan skrov och köl, vilket varken är vackert eller lämpligt. Blir rostangreppet omfattande försämras stabiliteten i fogen, och det kan teoretiskt också leda till vatteninträngning vid kölbultarna.

För att åtgärda saken gör man omsorgsfullt ren skarven från rost och smuts, utan att avlägsna mer av skrovplasten (och för all del även järnkölen) än absolut nödvändigt. Grundmåla, som på kölen i övrigt, med epoxigrund. Fyll därefter skarven med exempelvis *Thioflex* eller motsvarande. Det viktigaste är att massan är gjord för undervattensbruk. Lägg på en flödig sträng med en sprutpistol, och jämna till med en spack-

el. Vid kall väderlek förbättras resultatet om man kan täcka in med plastfolie och sätta dit en elektrisk fläkt ett par timmar. Då blir det så varmt att all kondens och fuktighet försvinner, vilket är av största betydelse för att tätningsmassan ska fästa bra.

Återkommer problemet årligen, trots omsorgsfullt arbete enligt ovan, bör kölbultsmuttrarnas åtdragning kontrolleras. Detta är lätt gjort på tidiga A-Viggar, men på sent tillverkade är muttrarna helt överplastade, och måste först friläggas. Det är ett styvt arbete, men rekommenderas starkt, om skarven återkommande ser ut som på bilden ovan.

